

Bryssel den 4 december 2018
(OR. en)

15158/18

ECOFIN 1167
UEM 400
FIN 966

LÄGESRAPPORT

från:	Rådets generalsekretariat
av den:	4 december 2018
till:	Delegationerna
Föreg. dok. nr:	13710/18 ECOFIN 998 UEM 339 FIN 843
Ärende:	RÅDETS SLUTSATSER om Europeiska revisionsrättens särskilda rapport nr 18/2018: Förverkligas det huvudsakliga målet med stabilitets- och tillväxtpaktens förebyggande del? – Rådets slutsatser (4 december 2018)

För delegationerna bifogas RÅDETS SLUTSATSER om Europeiska revisionsrättens särskilda rapport nr 18/2018, ”Förverkligas det huvudsakliga målet med stabilitets- och tillväxtpaktens förebyggande del?”, antagna av Ekofinrådet vid det 3659:e mötet den 4 december 2018.

RÅDETS SLUTSATSER**Europeiska revisionsrättens särskilda rapport nr 18/2018:*****Förverkligas det huvudsakliga målet med stabilitets- och tillväxtpaktens förebyggande del?***

EUROPEISKA UNIONENS RÅD

1. VÄLKOMNAR Europeiska revisionsrättens särskilda rapport nr 18/2018 *Förverkligas det huvudsakliga målet med stabilitets- och tillväxtpaktens förebyggande del?*,
2. BETONAR revisionsrättens slutsatser och rekommendationer om kommissionens genomförande av stabilitets- och tillväxtpaktens förebyggande del och VÄLKOMNAR kommissionens utförliga svar om detta,
3. ERINRAR OM att stabilitets- och tillväxtpakten, som består av både förebyggande och korrigerande (förfarandet vid alltför stora underskott) delar, är en regelbaserad ram som syftar till att garantera de offentliga finansernas hållbarhet och uppnå makroekonomisk stabilitet i EU, BETONAR att den förebyggande delen syftar till att förebygga uppkomsten av alltför stora underskott i de offentliga finanserna och säkerställa sunda offentliga finanser i alla medlemsstater, särskilt genom att hjälpa alla medlemsstater att uppnå sina medelfristiga budgetmål,
4. NOTERAR särskilt att revisionsrätten ser det som bekymmersamt att stabilitets- och tillväxtpaktens ram inte har kunnat säkerställa framsteg mot de medelfristiga budgetmålen i ett antal kraftigt skuldsatta medlemsstater, BETONAR att återhämtningen har varit bräcklig i efterdyningarna av krisen men UNDERSTRYKER att det nuvarande positiva konjunkturläget kräver att finanspolitiska buffertar återuppbyggs, särskilt i länder med höga skuldkvoter, samtidigt som man fortsätter att stärka tillväxtpotentialen i våra ekonomier,

5. ERINRAR OM att en ny uppsättning regler för ekonomisk och finanspolitisk övervakning, den så kallade sexpacken, antogs 2011, och att dess finanspolitiska beståndsdelar syftade till att stärka stabilitets- och tillväxtpakten genom att säkerställa en effektivare regelefterlevnad, bland annat genom att stärka kommissionens initiativrätt inom finanspolitisk övervakning; det så kallade tvåpaket antogs 2013 för att ytterligare förstärka den årliga budgetövervakningscykeln,
6. UNDERSTRYKER att i den nuvarande institutionella strukturen, som ger företräde åt kommissionens initiativrätt, är det viktigt att kommissionens finanspolitiska övervakning bygger på de gemensamt överenskomna bestämmelserna i uppförandekoden och att bestämmelserna tillämpas så att de säkerställer likabehandling,
7. ERINRAR OM att kommissionen 2015 föreslog en uppsättning genomförandebestämmelser om flexibilitet, som medlemsstaterna senare gemensamt kom överens om, och FRAMHÅLLER att syftet med urvalskriterier är att undvika att de tillfälliga avvikelserna blir permanenta, NOTERAR att revisionsrätten drar slutsatsen att den sammantagna effekten av flexibilitetsundantagen och klausulen om ovanliga händelser är att uppnåendet av de medelfristiga budgetmålen har försenats med flera år, men BETONAR att många medlemsstater har gjort tillräckliga framsteg mot de medelfristiga budgetmålen eller redan har nått dem, NOTERAR vidare kommissionens argument om att de gemensamt överenskomna bestämmelserna om flexibilitet i uppförandekoden i februari 2016 var berättigade med tanke på krisens unika karaktär,
8. INSTÄMMER I att det är nödvändigt att i den finanspolitiska övervakningen noga inrikta sig på hur den offentliga skulden utvecklas och därigenom bidra till långsiktigt hållbara offentliga finanser, ERINRAR OM att skuldkravet efter ändringarna av stabilitets- och tillväxtpakten 2011 har fått samma ställning som underskottskravet,
9. NOTERAR att kommissionen ser efterlevnad av den förebyggande delen som en relevant faktor för att utvärdera överträdelser av skuldkriteriet i förfarandet vid alltför stora underskott, FRAMHÅLLER att ett förutsägbart, öppet och konsekvent genomförande av förfarandet vid alltför stora underskott från kommissionens och rådets sida är avgörande för att se till att åtaganden genomförs fullt ut, för att säkerställa att alla medlemsstater behandlas lika samt för att bevara stabilitets- och tillväxtpaktens trovärdighet,

10. INSTÄMMER I att riktigheten och transparensen i uppskattningen av finanspolitiska åtgärder är av yttersta vikt och VÄLKOMNAR kommissionens kontinuerliga ansträngningar i detta avseende, UPPMANAR kommissionen att föreslå eventuella nödvändiga förändringar för att åstadkomma ytterligare förbättringar på området,
11. INSTÄMMER I revisionsrättens rekommendation att de landsspecifika rekommendationerna bör innehålla tydliga och uttryckliga anpassningskrav i den föreskrivande delen av rekommendationerna och att skälen bör ge en tydlig förklaring till den logiska grunden till sådana anpassningar,
12. ERINRAR OM hur viktigt det är att förbättra förutsägbarheten och transparensen i stabilitets- och tillväxtpakten och att undvika att göra den onödigt komplex, men ERKÄNNER samtidigt att stabilitets- och tillväxtpakten även framöver måste kunna anpassas till den ekonomiska situationen, med det slutgiltiga målet att den ska förbättra effektiviteten och trovärdigheten för Europeiska unionens budgetramverk, samt
13. UPPMANAR kommissionen att begrunda revisionsrättens slutsatser och rekommendationer och att rapportera tillbaka till rådet inom två år.
